



ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122



«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025, ΕΤΟΣ 75^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1044 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)



Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων





Λόγος εἰς τὴν Ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικε,
Προκαθήμενε τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Εὐλαβέστατοι Πατέρες,

«Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος βαπτισθῆναι παραγενόμενον,
χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρὶ.» (Στιχηρ. ἰδιόμ. Ἑσπερινοῦ)

Ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, ἐρτὴ τῶν φώτων ἐπίσης ἀποκαλεῖται. Καὶ αὐτὸ διότι ὁ βαπτιζόμενος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι - ὅπως ἀναφέρει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον- τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Τὸ φῶς, τὸ ὁποῖο φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς καθαίρει πρωτίστως ἀπὸ τὴν ρυπαρότητα τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν παθῶν καὶ τοὺς ἀγιάζει καθιστώντας καὶ αὐτοὺς φωτεινοὺς.

Τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖο διαλύει τὰ σκότη τῆς πλάνης καὶ τῆς ἐμπαθείας καὶ φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα τῆς παρούσης ἑορτῆς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπίκαιρο κατὰ τὸν παρόντα καιρὸ, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔχει πληθυνθεῖ ἡ ἀνομία, κυριαρχεῖ ἡ ἐμπάθεια, ἀμνηστεύεται καὶ διαφημίζεται ἡ ἁμαρτία καὶ διαδίδεται μὲ μεγαλύτερη ταχύτητα τὸ ψεῦδος καὶ ἡ πλάνη.

Ὁ Χριστός, τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, μετατρέπει τοὺς ὑπ' Αὐτοῦ φωτιζομένους, ἐπίσης σὲ Φῶς καὶ γίνεται αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἀκοῦμε συχνὰ στὴν ὕμνολογία: «Οἱ Δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες», ἀλλὰ καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν ἀναφέρει γιὰ τοὺς Ἁγίους: «ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται».

Τὸ ὅτι οἱ Ἅγιοι γίνονται καὶ αὐτοὶ φωτεινοὶ καὶ ἐκπέμπουν φῶς, μαρτυρεῖται στοὺς βίους τῶν Ἁγίων καὶ ἀπεικονίζεται στὴν εἰκονογραφία μὲ τὸ φωτοστέφανο, τὸ ὁποῖο ἀποδίδει τὴν λάμψη τοῦ φωτὸς τὸ ὁποῖο ἐκπέμπει τὸ πρόσωπο ἐνὸς Ἁγίου. Αὐτὸ τὸ φῶς εἶναι ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Εἶναι αὐτὸ τὸ φῶς, τὸ

ὁποῖο ἀξιώθηκαν νὰ δοῦν οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν Μεταμόρφωση. Εἶναι τὸ φῶς τὸ ὁποῖο «φωτίζει καὶ ἀγιάζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ φῶς ζητοῦμε καὶ ἐμεῖς, κατὰ τὴν παροῦσα ἡμέρα, νὰ φωτίσει καὶ νὰ ἀγιάσει ὅλους ἐμᾶς: ποιμένες καὶ ποιμαινόμενους, ἄρχοντες καὶ ἀρχομένους, παρόντες καὶ ἀπόντες. Ὅλο τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ἐμεῖς, ὡς πιστοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

νὰ ζοῦμε πράγματι μέσα σὲ αὐτὸ τὸ φῶς. Νὰ ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ φωτὸς καὶ «ὡς τέκνα φωτὸς νὰ περιπατοῦμε», ὅπως εὐχεται ἡ Ἐκκλησία. Τότε καὶ μόνον τότε θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς γιὰ νὰ προσελκυσθοῦν καὶ ἄλλοι πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀληθινό.

Αὐτὸ ἄλλωστε ἐπιτελεῖ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας: προσελκύει συνεχῶς νέους ἀνθρώπους

ἀπὸ κάθε μέρος τῆς Γῆς πρὸς τὴν μόνη ἀληθινὴ ὁδὸ τῆς σωτηρίας, τὴν Ὁρθοδοξία καὶ πρὸς δοξολογίαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ παράδειγμα καλοῦμαστε ὅλοι μας νὰ ἀκολουθήσουμε, κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου: «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5, 16)

**Καλὴ φώτιση σὲ ὅλους μας
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ**



Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων στὸ Κεντρικὸ Λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ.

Μὲ τὴν δέουσα λαμπρότητα καὶ κατάνυξη ἑορτάστηκε ἡ Βαπτίσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν Κυριακὴν, 6/19-01-2025, στὸ Κεντρικὸ Λιμάνι τῆς Πατρῖδος μας.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο καθὼς καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καραβᾶ Πειραιῶς προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Τορόντο κ. Μωϋσέως.



Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀγιασμοῦ ξεκίνησε λαμπρὴ Λιτανευτικὴ πομπὴ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ὡς ἄνω Ἀρχιερέων καθὼς καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, πλειάδος Κληρικῶν, μοναχῶν, τῶν φιλαρμονικῶν μπάντων τῶν Δήμων Πειραιῶς, Κερασινίου καὶ Ἀσπροπύργου καθὼς καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, στρατιωτικὸ ἄγημα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καθὼς καὶ ἑκατοντάδων νέων ἐνδεδυμένων μὲ ἐκκλησιαστικὲς καὶ παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες.



Στὴν εὐτρεπισμένη ἐξέδρα στὸ Κεντρικὸ Λιμάνι ἀνέμενε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος προέστη τῆς Τελετῆς τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερωντίος.



Τοὺς ἱεροὺς ὕμνους ἀπέδωσε ἡ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ὑπὸ τὴν χοραρχία τοῦ κ. Παρασκευᾶ Λεβαντή.

Παρέστησαν ἀρκετοὶ ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπως ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἰωάννης Μώραλης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Τελετῆς σχηματίστηκε Λιτανευτικὴ πομπὴ πρὸς τὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς, ὅπου ἔγινε καὶ ἡ Ἀπόλυσις.



Τὰ ἅγια Θεοφάνεια ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα

Μὲ λαμπρότητα ἐορτάστηκαν τὰ Ἅγια Θεοφάνεια καὶ σὲ κεντρικὲς πόλεις καὶ περιοχὲς τῆς πατρίδος μας.

Στὴν συμπρωτεύουσα τὴν Θεσσαλονίκη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στὸν Καθεδρικό Ναὸ Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἱερὰ Λιτανεία καὶ τὴν Κατάδυση τοῦ Σταυροῦ στὸν λιμενοβραχίονα τοῦ Ἰστιοπλοϊκοῦ Ὁμίλου Θεσσαλονίκης.



Στὴν κεντρικὴ Ἑλλάδα, στὴν πόλη τῆς Λαρίσης πραγματοποιήθηκε μὲ ἐπιτυχία, μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὸν Μεγάλον Ἀγιασμό στὴν Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, γιὰ πρώτη φορὰ Ἱερὰ Λιτανεία καὶ ἡ Τελετὴ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων καὶ Καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ στὴν Β' γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Πηνειοῦ, προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος.



Στὴν πόλη τῆς Χαλκίδος τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ προέστη, κατόπιν προτροπῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος.



Καβάλα



Μεσορρόπη Καβάλας



Βερδικούσια Ἐλασσόνας Λαρίσης



Κάρυστος



Ἡράκλειο Κρήτης



ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 9ης / 22ας Ἰανουαρίου 2025

Τὴν **Τετάρτην**, 9ην/ 22αν Ἰανουαρίου 2025, συνήλθεν εἰς πέμπτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῇ συμμετοχῇ ἑτέρων ὀκτὼ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις ἐπισκέψεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐπεσημάνθησαν τὰ θετικὰ σημεῖα, ὡς καὶ τὰ χρήζοντα βελτιώσεως.
2. Συνεζητήθη αἵτησις προσχωρήσεως Κληρικοῦ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Τὸ θέμα θὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς ἐπομένην Συνεδρίασιν.
3. Συνεζητήθησαν ὁργανωτικὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.
4. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῆς διαμαρτυρίας πρὸς τὴν βουλγαρικὴν πρεσβείαν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Βουλγάρων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον.
5. Ἐνεκρίθη ἡ ἴδρυσις γαλλοφώνου ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς εἰς Κογκὸ εἰς σύμπραξιν μετὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Μεγάλου Φωτίου Ἑτνας Καλιφορνίας.
6. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα τινὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας.

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶ Συνόδου 12ης / 25ας Φεβρουαρίου 2025

Τὴν **Τρίτην**, 12ην/ 25ην Φεβρουαρίου 2025, συνήλθεν εἰς ἕκτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῇ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἠσχολήθη μετ' ὁργανωτικῶν ζητημάτων τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
2. Συνεζήτησε θέματα ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας.
3. Ἀνεγνώσθη εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Τριάδιτζα κ. Φωτίου διὰ τὴν συνοδικὴν ἐπιστολὴν διαμαρτυρίας πρὸς τὴν βουλγαρικὴν πρεσβείαν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Βουλγάρων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον.
4. Ἐρρυθμίσθησαν λεπτομέρειαι διὰ τὸν ἐπικείμενον συνοδικὸν ἑορτασμὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.
5. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα τινὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας.

Συνοδικὸ Συλλεΐτουργο Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, 24-02/09-03-2025, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν Ἀναστήλωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, τελέσθηκε πολυαρχιερατικὸ Συνοδικὸ Συλλεΐτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας.

Στὸν Ὁρθο χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλνίκου.

Συμμετεῖχαν ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ/τος Πρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος, ὁ Αἰδ/τος Πρεσβύτερος π. Ἀλέξιος καὶ οἱ Διάκονοι π. Ἀγάπιος, π. Χρυσόστομος καὶ π. Θεόκλητος.

Ἐψαλαν ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ κ. Νεκτάριος Κατσίρης καὶ ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Ναοῦ κ. Ἀνδρέας Καρακασίδης μετὰ τῶν βοηθῶν τους.

Στὸ Κοινωνικὸ ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλίνικος ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία μὲ θέμα: «Ὁ Θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντι τῆς αἰρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας».

Περατωθείσης τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ ἀνεγνώσθη τὸ Συνοδικὸ στὰ προπύλαια τοῦ Ναοῦ.



Συνοδικὴ Ἐκδήλωση τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας



Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Συνοδικὴ Ἐκδήλωση τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Περιστερίου.

Ἀφοῦ ἐψάλῃ ὁ Β' Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλνίκου, ἐπηκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου μὲ θέμα: «Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα», ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Ὀνουφρίου Ἀβραμίδη ἐκ Κατερίνης, λόγῳ ἀπουσίας τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Γρηγορίου ἐξ αἰτίας προβλήματος υγείας.

Στὴν Ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντι-

ος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλνίκος, Κληρικοὶ καθὼς καὶ πλῆθος πιστῶν ποὺ κατέκλυσαν τὸν Ναὸ.

Στὸν Ἑσπερινὸ ἐψαλε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος μετὰ τῶν βοηθῶν του καθὼς καὶ ὁ Πρωτοψάλτης τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Παρασκευᾶς Λεβαντῆς.

Τέλος δὲ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος εὐχήθηκε ταχείαν ἀνάρρωση στὸν Σεβασμιώτατο κ. Γρηγόριο ἐκφράσας ἐπίσης εὐχὲς πρὸς τοὺς πιστοὺς.



Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιο Πρεσβυτέρω, προσφιλεῖς μου ἀδελφοί.

Καθὼς συγκεντρωθήκαμε σήμερα γιὰ νὰ τιμήσουμε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καλούμαστε νὰ ἀναλογιστοῦμε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἔχει συμβάλει στὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἔχει καθοδηγήσει τὴ ζωὴ μας μέχρι σήμερα. Προκειμένου νὰ ἀπαντήσουμε στὸ ἐρώτημα αὐτό, νιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ γυρίσουμε τὸ βλέμμα μας πρὸς τὴν Πηγὴ τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ φωτός· τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἀντλώντας φῶς ἀπὸ τὸ φῶς Του, στρεφόμαστε, ἔπειτα, στὴν ἱστορία καὶ τὴν ὀρθόδοξη παράδοσή μας.

Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν εἶναι ἀπλῶς μία ἡμέρα τοῦ χρόνου, ἀλλὰ ἓνας πνευματικὸς πίνακας, ὅπου ἀπεικονίζεται ἡ θυσία καὶ ἡ ἀποφασιστικότητα τῶν ἁγίων προσώπων τῆς παράδοσής μας. Ἱστορικά, ἀναφέρεται σὲ δύο διαφορετικὲς ἐποχές. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ περίοδος τῆς Εἰκονομαχίας τὸν 8ο καὶ 9ο αἰ. μ.Χ. καὶ ἡ δευτέρη ἀποτελεῖ τὴν περίοδο τῆς ἡσυχαστικῆς ἐριδας τὸν 14ο αἰ. μ.Χ., ἐπὶ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Πνευματικά, ὅμως, αὐτὴ ἡ ἐορτὴ εἶναι μιὰ πρόσκληση γιὰ ἐνδοσκόπηση, γιὰ ἀνανέωση τῆς ψυχῆς καὶ γιὰ βαθύτερη κατανόηση τοῦ τι σημαίνει νὰ ζεῖς σύμφωνα μὲ τὴν ὀρθόδοξη πίστη. Ἐναν ὀρισμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας μᾶς δίνει ὁ τόμος τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν ὁποῖο σήμερα ἀναγνώσαμε: «Οἱ προφηταὶ ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονούμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν [...] αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν».

Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ

Ἡ ἱστορία τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι γεμάτη ἀπὸ στιγμὲς δοκιμασίας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θριάμβους, γεμάτη ἀπὸ περιόδους σκοταδιοῦ καὶ ἀναστάτωσης, μέχρι τὴ λάμψη τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖο διαπερνᾷ κάθε σκοτεινὴ ἐποχὴ. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ἀποτελοῦν οἱ ἐποχές τῆς Εἰκονομαχίας καὶ τῆς περὶ ἡσυχασμοῦ ἐριδας, κατὰ τίς ὁποῖες, οἱ ἀξίες τῆς πίστεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἀλήθειας βρέθηκαν ἀντιμέτωπες μὲ τεράστιες προκλήσεις. Τότε, ἐνῶ ἡ κοινωνία εἶχε διχαστεῖ καὶ οἱ καρδιὲς πολλῶν εἶχαν πληγεῖ, ξε-

πρόβαλε, ἀπὸ τὰ ἀνέλπιστα, γενναῖο τὸ Φρόνημα τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μέσα ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσή τους στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀντοχὴ στὶς δοκιμασίες ὑπερέβησαν τοὺς σκοπέλους καὶ στερέωσαν τὴν εἰρήνην.

Ἡ περίοδος τῆς Εἰκονομαχίας

Οἱ ἱερεῖς εἰκόνες τῶν ἁγίων μορφῶν τῆς πίστεως, δὲν εἶναι ἀπλῆς ζωγραφικὲς ἀναπαραστάσεις, ἀλλὰ «παράθυρα στὸν οὐρανόν». Μᾶς καλοῦν σὲ μετάνοια, προσευχὴ καὶ ἔνωση μὲ τὸν Θεό, ἐνῶ ταυτόχρονα διακηρύσσουν τὴν νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ὑπόσχεση τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ὅταν οἱ εἰκονομάχοι ἀρνήθηκαν τὴν προσκύνηση τῶν εἰκόνων καὶ τὴν πολέμησαν σὰν δῆθεν «εἰδωλολατρεία», οἱ πιστοὶ διαπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα, κήρυξαν στεντορεῖα τῇ φωνῇ ὅτι ἡ οὐσία τῆς προσκύνησης τῶν ἱερῶν εἰκόνων δὲν βρίσκεται στὰ ὑλικά ἀντικείμενα, ἀλλὰ στὴν ἐσωτερικὴ σχέση μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὰ εἰκονιζόμενα πρόσωπα, καθὼς, σύμφωνα μὲ τὸν Μ.

Βασίλειο, «ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνος ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει». Φορέας γνήσιος αὐτῆς τῆς ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως, ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, δίδαξε δυναμικὰ καὶ μὲ κάθε κόστος ὅτι ἡ εἰκονομαχία ἀποτελεῖ χριστολογικὴ αἵρεση, ἡ ὁποία, στὴν πραγματικότητα, ἀρνεῖται τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ καταλυτικὴ διδασκαλία τοῦ Ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ ἐγίνε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο καὶ διατρανώθηκε ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας μὲ τὴν πανηγυρικὴ ἀναστήλωση τῶν

εἰκόνων τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 843 μ.Χ.

Τὸ Φρόνημα τοῦ

Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Ἀνάλογη γιὰ τὴν διατήρηση ἀναλλοίωτης τῆς ὀρθῆς πίστεως ὑπῆρξε ἡ μεγάλη προσφορὰ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Παρὰ τίς ἀντιξοότητες καὶ τίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς του, παρέμεινε ἀμετακίνητος στὴν προάσπιση τῆς παράδοσης τοῦ ἡσυχασμοῦ, καὶ ἄφησε πίσω του τρανὸ παράδειγμα Ὁρθοδόξου Φρονήματος, μὲ ἀποτέλεσμα μέχρι καὶ σήμερα νὰ ἀποτελεῖ νοητὴ πυξίδα, δίνοντας τὸν προσανατολισμὸ γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά. Ὁ Ἅγιος ἔδειξε μὲ τὴ διδασκαλία του ὅτι ἡ Κάθαρση τῆς καρδιᾶς εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεση γιὰ νὰ κατανοήσῃ ὁ ἄνθρωπος στὸ ἐδῶ καὶ τώρα τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὰ παρεδόθησαν μέσα ἀπὸ τίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐνῶ ἐπίσης ἀνέδειξε τὴν ἀληθινὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ, ὡς τὴν εὐλογημένην ἐκείνην ὁδὸ ποὺ διὰ μέσου τῆς Κάθαρσης



τῆς καρδιάς καὶ τοῦ Φωτισμοῦ τοῦ νοός, μᾶς ὁδηγεῖ στὴν Θέωση μὲ ἀσφάλεια, ἀκόμη καὶ ὅταν ὅλα γύρω μας φαίνονται ἀβέβαια καὶ σκοτεινά, ἀκόμη καὶ ὅταν ὅλα δείχνουν νὰ καταρρέουν. Μάλιστα, δὲν ὑποστήριξε τὴν διδασκαλία του μόνο μέσῳ τῶν ὑπέροχων θεωρητικῶν συγγραμμάτων του, ἀλλὰ ἔδωσε καὶ μὲ τὴ ζωὴ του μία ζωντανὴ ἐμπειρία καὶ ἀπόδειξη.

Τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα ὡς τρόπος ζωῆς

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι ποὺ ἀγωνίστηκαν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἢ ὁ Μέγας Φώτιος, ἀποτελοῦν σήμερα πηγὴ ἐμπνευσης, διότι δίνουν μὲ τὴ ζωὴ τους τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ποιό εἶναι αὐτό; Τὸ ὅτι ἡ ὀρθόδοξη ζωὴ εἶναι ἡ ἐπὶ γῆς φυσιολογικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία διαρκῶς μπορεῖ νὰ κορυφώνεται πρὸς τὸ καλύτερο καὶ τὸ ἀνώτερο σὲ μία ἀτέλεστη τελειότητα, μὲ μόνη καὶ βασικὴ προϋπόθεση νὰ θέλει ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς, σήμερα, ἐπαληθεύεται ἀκόμα καὶ μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, ἄλλωστε, ἡ ὀρθόδοξη ζωὴ μὲ σαφῆ τρόπο καταδικάζει καὶ ἀπορρίπτει διδασκαλίες καὶ πρακτικὲς ἐναντίον τῆς ἀνθρώπινης φύσης καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ταυτόχρονα προστατεύει καὶ περιθάλπει τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀναζητᾷ τὴν πνευματικὴ ὑγεία καὶ τὴ σωτηρία. Μὲ ἄλλα λόγια, θὰ λέγαμε ὅτι σήμερα αὐτὸς ποὺ ζεῖ πραγματικὰ σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγὰς καὶ τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀκόμα καὶ μετὰ τὸ «δι' εὐχῶν» τῆς Θείας Λειτουργίας, εἶναι ἀπὸ μόνος του πρόταση ζωῆς καὶ παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ τὸν συνάνθρωπο, γιὰ τὴν κοινωνία, γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Αὐτὸ ἰσχύει διότι, στὴν πραγματικότητα, ἡ ζωὴ τοῦ ὀρθοδόξου δὲν εἶναι παρὰ μία γενναία ἀπόφαση ἀποφυγῆς τῆς ἁμαρτίας -φανερῆς καὶ κρυφῆς- καὶ ἐναγκαλισμοῦ τῆς ἀρετῆς. Ἐπομένως, μιλώντας γιὰ ὀρθόδοξο τρόπο ζωῆς, μιᾶμε γιὰ κάτι δυναμικὸ, ποὺ λειτουργεῖ πέραν τῆς ἀπλῆς πρακτικῆς λογικῆς, πέραν τῆς δυτικῆς ὀρθολογιστικῆς κατανόησης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου· λειτουργεῖ μὲ τὴ Θεανθρώπινη δυναμικὴ, ποὺ ἀπὸ μόνη της κινητοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ νικᾷ τὸ κακὸ μὲ τὴν ἀγαθὴ καρδιά.

Ἡ δύναμη τοῦ Ὁρθοδόξου Φρονήματος

συνοψίζεται σὲ μία φράση:

«νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν»

Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει πῶς μέσα ἀπὸ τὶς δύσκολες στιγμὲς μπορούμε νὰ ἀνακαλύψουμε τὴν ἀληθινὴ μας δύναμη. Τὴν περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας, οἱ πιστοὶ βρῆκαν τὴ δύναμη νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν πνευματικὴ τους κληρονομιά, δείχνοντας ὅτι τὸ Φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως δὲν μπορεῖ νὰ καταστραφεῖ ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς πιέσεις. Αὐτὴ ἡ ἀνθεκτικότητα καὶ ἡ ἀφοσίωση στὴ Θεία Ἀλήθεια ἀποτελεῖ τὸ πολύτιμο δῶρο ποὺ ἔχουμε κληρονομήσει καὶ ποὺ σήμερα συνεχίζει νὰ μᾶς ἐνώνει ὡς μέλη τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς διάσωσης τῆς ἀληθείας, ποὺ συνδυάζει θεωρία καὶ πράξη, βρίσκεται στὸν κανόνα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ποὺ λέγει: «νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν». Τὸ κακόν, δηλαδὴ ἡ ἁμαρτία, δὲν νικᾶται μὲ ἄλλον τρόπο, παρὰ μόνο μὲ τὸ νὰ προσανατολίσει ὁ πιστὸς τὴν καρδιά του στὸ πρόσωπο

τοῦ Κυρίου καὶ στὴν ἀγάπη ποὺ Ἐκεῖνος ἐκπέμπει, καὶ νὰ κάνει μόνο τὸ καλόν. Ἐπομένως, τὸ νὰ ἐστιάζουμε στὸ καλὸ καὶ αὐτὸ νὰ τὸ αὐξάνουμε, αὐτὸ σημαίνει Ὁρθόδοξο Φρόνημα, αὐτὴ εἶναι ἡ βάση καὶ τὸ θεμέλιο τῆς ζωῆς τοῦ ὀρθοδόξου. Κάτι ἄλλο δὲν λειτουργεῖ.

Ὁρισμὸς τοῦ Ὁρθοδόξου Φρονήματος

Τί ἐννοοῦμε λοιπόν, ὅταν μιᾶμε γιὰ «Φρόνημα» τῆς ὀρθοδόξου πίστεως; Ὁ ὅρος «Φρόνημα» δὲν περιορίζεται μόνο στὴ λογικὴ σκέψη ἢ στὴ γνώση, ἀλλὰ ἀγκαλιάζει ὁλόκληρη τὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ διάσταση τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ στάση ποὺ καθοδηγεῖ κάθε μας πράξη, κάθε μας σκέψη καὶ κάθε μας συναίσθημα. Τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα μᾶς καλεῖ νὰ ζοῦμε μὲ καθαρὴ συνείδηση καὶ μὲ ἀφοσίωση στὸν Θεόν, νὰ μοιραζόμαστε τὴ ζωὴ μας μὲ ἀνιδιοτέλεια, νὰ προσφέρουμε χωρὶς δόλο καὶ νὰ λαμβάνουμε μὲ χαρὰ ὅ,τι μᾶς δίνει ὁ συνάνθρωπος καὶ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ. Ἀποτελεῖ, οὐσιαστικά, μία πρόσκληση γιὰ βαθύτερη ἐνδοσκόπηση καὶ ἀναστοχασμὸ γιὰ τὸ ποιοὶ εἴμαστε καὶ ποιοὶ ἐπιδιώκουμε νὰ γίνουμε. Τὸ Φρόνημα αὐτὸ βασίζεται στὴν ὀρθὴ πίστη σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς εὐαγγελικὲς ἀξίες, ὅπως -ἐνδεικτικά- ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, ἡ ὑπομονή, ἡ ἀδιάκοπη προσευχὴ καί, ἀσφαλῶς, ἡ ταπεινοφροσύνη.

Ἡ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀρετῶν, ἡ ὑποποιὸς ταπείνωση, δὲν εἶναι ἀπλῶς μία ἐξωτερικὴ συμπεριφορὰ, ἀλλὰ ἡ ἐσωτερικὴ ἀναγνώριση τῆς μικρότητάς μας μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ ἀναγνωρίσουμε ὅτι εἴμαστε ἀπλῶς μικρὰ κομμάτια ἑνὸς μεγάλου θεϊκοῦ σχεδίου, ἀνοίγουμε τὸν δρόμο γιὰ τὴν πραγματικὴ πνευματικὴ ἀνάπτυξη. Ἡ ἀγάπη, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, εἶναι ἡ καρδιά καὶ ὁ πυρήνας τῆς ἀληθινῆς πνευματικότητας. Ἀσφαλῶς, ὁ λόγος ἀφορᾷ ὄχι τὴν ἀγαπολογία, ἀλλὰ τὴν ἀνυπόκριτη ἀγάπη, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει ὅρια καὶ ξεπερνᾷ κάθε διαφορὰ, ἀναπληρώνει τὰ κενά, θεραπεύει τὶς πληγές καὶ μὲ τὴν ἔμπρακτη ἐκδήλωσή της στὸν Θεόν καὶ τοὺς συνανθρώπους μας γίνεται ὁ ἀδιάλειπτος στίβος πάνω στὸν ὁποῖο οἰκοδομοῦμε τὴν ποιότητα τῆς καθημερινότητάς μας.

Ἐνα παράδειγμα Ὁρθοδόξου Φρονήματος:

Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος Ὁμολογητής

Ἀπὸ τοὺς βίους τῶν Ἀγίων μας διδασκόμαστε πῶς τὸ Φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως συνεπάγεται ἀγῶνες καὶ διάβαση μέσα ἀπὸ τὴν στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδόν. Ἄς πάρουμε ὡς παράδειγμα τὸν Ἅγιο Χρυσόστομο τὸν νέο Ὁμολογητή. Ὁ δρόμος του δὲν ἦταν εὐκολός. Ὡστόσο, ἡ ἄδολη ἀγάπη του καὶ ἡ καρδιακὴ του πίστη τοῦ ἔδωσαν τὴν δύναμη νὰ ὑπομείνει μὲ προσευχὴ καὶ ταπείνωση κάθε ἐμπόδιο ποὺ ὑψωνόταν μπροστὰ του καὶ νὰ φθάσει μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ σὲ ἐπίπεδα πνευματικῆς βαθύτητας ποὺ δὲν τὰ χωρᾷ ὁ νοὺς μας. Συνάντησε ἀνθρώπινες μικρότητες, βίωσε τὴν ἀνθρώπινη μοναξιά στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, γνώρισε τὴν ἐξορία καὶ τὴν ἀπαξίωση. Ὅλα αὐτά, ὅμως, τὰ ἀντιμετώπισε ὡς εὐκαιρία πνευματικῆς προόδου καὶ ὄχι ὡς ἀποτυχία, μὲ ἀποτελεσματὸς νὰ ἀπολαμβάνει πλέον τὸν στέφανο τῆς ἀθανάτου ζωῆς καὶ νὰ ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς σήμερα ὑπόδειγμα

θυσιαστικής προσήλωσης στο Θέλημα του Θεού και νοητό φάρο για την καλλιέργεια του Ορθοδόξου Φρονήματος.

Η βίωση του

Ορθοδόξου Φρονήματος σήμερα

Αυτό το Φρόνημα χρειάζεται να μάς διακατέχει και σήμερα, σε μια εποχή όπου κυριαρχεί ή βιασύνη, ή αναβλητικότητα, ή επιφανειακή σκέψη, και όπου οι υλικές αξίες καταλαμβάνουν συχνά πρωταρχική θέση. Η ανάγκη για αληθινή πνευματική ανανέωση είναι πιο επιτακτική από ποτέ και θα γίνει πραγματικότητα μόλις πάψουμε να ξεχνούμε ότι, ενώ τα υλικά αγαθά μπορεί να αλλάζουν και να φθείρονται, ή πνευματική κληρονομιά και οι αξίες της πίστης παραμένουν αθάνατες. Η ταπεινότητα, ή αγάπη και ή αφοσίωση στον Θεό είναι αξίες αέναες και μπορούν να αποτελέσουν το φως που θα φέγγει μέσα στις πιο σκοτεινές στιγμές της ζωής μας και θα μάς οδηγήσει προς το φως της αναστάσεως. Αντιθέτως, οι άνεσεις των υλικών αγαθών διαπιστωμένα καθηλώνουν τον άνθρωπο σε επαναλαμβανόμενα λάθη, και μάλιστα λάθη που αφορούν την σχέση του με τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Για τον λόγο αυτόν, ο πνευματικός αθλητής του στίβου της σωτηρίας σύντομα εγκαταλείπει τις χαρές των υλικών αγαθών και ιεραρχεί το καλό πάνω από το κακό, γεγονός που του δίνει την δυνατότητα, ακόμη και αντιμέτωπος με ποικίλες δοκιμασίες και στερήσεις, να αισθάνεται πάντα πληρότητα στη ζωή του.

Το Ορθόδοξο Φρόνημα

εν μέσω δοκιμασιών

Μία μεγάλη δοκιμασία, που αυτή την ώρα μνημονεύω, και απέναντι στην οποία το Φρόνημα του ορθοδόξου χριστιανού και πάλι καλείται να δείξει τις αντοχές του, είναι ο διχασμός της εκκλησιαστικής ζωής. Ο διχασμός του νέου και του παλαιού ημερολογίου παραμένει εδώ και 101 χρόνια μία ανοιχτή πληγή, ή οποία εύχης έργον είναι να έπουλωθεί εν αληθεία. Σίγουρα, κάποιος που δεν αγαπά έξ όλης καρδιάς την Εκκλησία του Χριστού και δεν αγωνιά για αυτήν, δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτή τη δυνατότητα έχουν μόνο όσοι, τετρωμένοι από αγάπη προς την Εκκλησία, πάσχουν για αυτήν. Τέτοιοι είναι όσοι διαπνέονται από το Ορθόδοξο Φρόνημα. Οι άνθρωποι αυτοί αγαπούν πραγματικά τον συνάνθρωπο, αγαπούν και όλη την κτίση. Είναι θεοπρόβλητοι και φορείς της Χάριτος του Θεού, δια της οποίας αντιλαμβάνονται εις βάθος το πρόβλημα και μπορούν να οδηγήσουν προς την επίλυσή του.

Η ύπαρξη Ορθοδόξου Φρονήματος

Στο σημείο αυτό ίσως αναρωτηθούμε: «υπάρχουν, άραγε, στις μέρες μας τέτοιοι άνθρωποι;». Το ότι φθάνουμε σε σημείο ακόμη και να εκφράσουμε μία τέτοια απορία, αποτελεί αφορμή πικρίας. Επιτρέψτε μου να δώσω μία δική μου όπτική στο πρόβλημα αυτό. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι, πράγματι, σήμερα δεν υπάρχει άνθρωπος με Ορθόδοξο Φρόνημα, και μάλιστα θα μπορούσε αυτό να το δικαιολογήσει με τέ-

τοιοιον τρόπο, ώστε, αντί να οδηγηθεί σε πνευματική αφύπνιση, να καταλήξει σε παραίτηση από κάθε προσπάθεια μετανοίας. Είλικρινά, πόσους ανθρώπους συναντάμε σήμερα που να πάσχουν αληθινά για το ημερολογιακό σχίσμα, να πάσχουν για την Εκκλησία, να πονούν για τον διπλανό τους, με τον οποίο στερούνται την δυνατότητα να συνεορτάσουν τις μεγάλες εορτές; Στο ποσοστό που συμβαίνει αυτό, στο ίδιο ποσοστό θα μπορούσαμε να πούμε ότι υπάρχουν άνθρωποι ορθοδόξως φρονούντες. Μπορεί οι άνθρωποι αυτοί να είναι λίγοι, αλλά όπωσδήποτε υπάρχουν. Στην ισχυρή βεβαιότητα του γεγονότος αυτού, μάς οδηγεί το έξης απλό σκεπτικό: Από τη στιγμή που υπάρχει ή Εκκλησία και έπιτελεί έργο μετανοίας, τότε ο Πανάγαθος Θεός δεν μάς έχει εγκαταλείψει, αλλά είναι εδώ, πλαισιούμενος από τους εκλεκτούς Του φίλους. Και αυτό το πιστεύω με απόλυτη βεβαιότητα, ότι, δηλαδή, οι φίλοι του Θεού υπάρχουν ανάμεσά μας. Αυτός είναι και ο λόγος που παρατείνει ο Θεός τη Φιλανθρωπία Του στον άνθρωπο και σε όλη την κτίση.

Η αδιαφορία αντίθετη με το

Ορθόδοξο Φρόνημα

Στην πορεία του καθενός μας προς την έσωτερική καλλιέργεια του Ορθοδόξου Φρονήματος, έλλοχεύει ένας σημαντικός κίνδυνος: ή αδιαφορία. Η αδιαφορία με οδηγεί σε μία πρόχειρη διαπίστωση ότι δηθεν γύρω μου δεν υπάρχουν άνθρωποι ορθόδοξα φρονούντες. Αυτό με οδηγεί σε πνευματική ύπνωση, ή οποία, με τη σειρά της, μπορεί να έπιφέρει πνευματική μυωπία, με αποτέλεσμα να μην μπορώ πλέον να διακρίνω τον αληθινά ορθόδοξο, ακόμη και αν τον έχω μπροστά μου. Αυτό είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα και οφείλεται στη λανθασμένη νοοτροπία της σύγκρισης. Τί μου λέει αυτή ή νοοτροπία; «Κοίτα αν κάποιος του περιβάλλοντός σου είναι φορέας της Θείας Χάριτος και τότε γίνε και έσύ. Διαφορετικά, μην κάνεις καμία κίνηση». Για να λυτρωθώ από αυτή την παγίδα, οφείλω να στραφώ στον έαυτό μου και να δώ έσωτερικά τι πρέπει να κάνω έγώ, για να περιβληθώ το Ορθόδοξο Φρόνημα. Αυτή ή ανάληψη των προσωπικών ευθυνών θα φέρει άμεσα αποτελέσματα χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς συγκρίσεις, χωρίς να προσπαθώ να δώ το μέλλον μου μέσα από τα μάτια κάποιου άλλου.

Αφύπνιση ή δύναμη του

Ορθοδόξου Φρονήματος

Αδελφοί μου, ως αφυπνιστούμε, ως μετακινηθούμε από την ήσυχία μας και από αυτό που νομίζουμε ότι είναι το σωστό. Άς μετακινηθούμε από το βολικό, το οποίο βλάπτει και καθηλώνει σε επαναλαμβανόμενα λάθη. Το Φρόνημα των Αγίων δεν φθάνει να το βλέπουμε, να το περιγράφουμε και να το θαυμάζουμε. Απαιτείται άμεσα να το βιώσουμε, να γίνουμε πρωταγωνιστές της δικής μας ζωής, να δούμε την αλήθεια με τα δικά μας μάτια, να βιώσουμε την αγάπη με τη δική μας καρδιά και να σταματήσουμε να φανταζόμαστε με ώραία λόγια τι σημαίνει αλήθεια και αγάπη. Συνάνθρωποί μας έμφορούμενοι από το Ορθόδοξο Φρόνημα σήμερα υπάρχουν, αρκετά περισ-

σότεροι από όσους μπορούμε να φανταστούμε. Για τὸ ὅτι ἴσως νὰ μὴν εἶναι ὁρατοί, δὲν φταίει τὸ ὅτι κρύβονται, ἀλλὰ τὸ ὅτι εἶναι ἀσθενῆ τὰ δικά μου ἀνθρώπινα αἰσθητήρια. Ἄν προτεραιότητα ἔχει ἡ ἰδιοτέλεια καὶ οἱ σχέσεις μου ἐξαρτῶνται γύρω ἀπὸ αὐτή, ἂν γίνεται συστηματικὴ ἐστίαση στὰ ἀρνητικὰ τοῦ ἄλλου χάριν κάποιας ἰδιοτελοῦς ἀνάγκης, τότε ὄχι ἀπλὰ δὲν ἔχω ἐλπίδα νὰ δῶ τὸν ἐμπνεόμενο ἀπὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα συνάνθρωπό μου, ἀλλὰ μάλλον καταδικάζω τὸν ἑαυτὸ μου νὰ μὴν μπορεῖ νὰ δεῖ ποτὲ ἄνθρωπο καλύτερο καὶ ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἴδιο. Μὲ ἄλλα λόγια, ἐπιλέγεται μὲ προσωπικὴ μου εὐθύνη ἡ ἀπραξία, ἡ παραίτηση καὶ ἡ καθήλωση στὰ ἴδια λάθη.

Πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση τοῦ

Ο.Φ. > ἀπόφαση

Γιατί νὰ ἐπιλέξω τὰ ἐπαναλαμβανόμενα λάθη, ἐνῶ ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν δυνατότητα νὰ δεχθῶ τὴν Χάρη τοῦ Παρακλητοῦ στὴν ψυχὴ μου; Για νὰ σκηνώσῃ μέσα μου ὁ Παράκλητος, ὁ Ὅποιος συγκροτεῖ τὸ γνήσιο Φρόνημα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀρκεῖ νὰ κάνω δύο ἀπλὰ βήματα. Τὸ πρῶτο βῆμα εἶναι ἡ ἀπόφαση, ἡ ὁποία δείχνει τὶς προσωπικὲς μου προθέσεις, δείχνει ἂν πράγματι ὑπάρχει διάθεση γιὰ ἀλλαγὴ καὶ ἐν Χριστῷ μεταμόρφωση.

Ἀδελφοί μου, ἂν καὶ μόνον ἂν ὑπάρξει αὐτὴ ἡ ἀπόφαση, αὐτὴ ἡ ἀφύπνιση στὸν ἑαυτὸ μου, τότε ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς θὰ κατέβῃ καὶ θὰ ἀποκαλύψει τοὺς ἀνθρώπους πού ἔχουν τὴ Χάρη Του, οἱ ὁποῖοι θὰ μὲ βοηθήσουν νὰ καλλιεργήσω τὸ θεάρεστο Φρόνημα. Ἐνδεχομένως νὰ ἀναρωτηθεῖτε γιατί μὲ ἐνδιαφέρει τόσο πολὺ ἡ ἀναζήτηση προσώπων πού νὰ ἐμφορῶνται ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα. Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλῆ: διότι ἡ ἀναζήτηση, στὴν καθημερινότητά μου, τοῦ καλύτερου καὶ τοῦ ἀνώτερου προσώπου καὶ ἡ συναναστροφή μου μὲ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπο, τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ μὲ ὠθήσῃ σὲ πνευματικὴ ἀνοδο, εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἐνεργοποίησης τοῦ Ὁρθοδόξου Φρονήματος. Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς κοινῆς ἀναγνώρισης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πού πασχίζουν γιὰ τὸ καλύτερο στὴ ζωὴ τους, ἀνεξαρτήτως ἀρετῆς καὶ πνευματικῆς προκοπῆς, εἶναι, τελικά, ἡ βάση καὶ τὸ θεμέλιο τῆς ἀρχῆς γιὰ ἀλλαγὴ ἢ, ὅπως θὰ λέγαμε στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας γλῶσσα, τῆς ἀρχῆς γιὰ μετάνοια.

Δεύτερο βῆμα γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση

τοῦ Ο.Φ. > Σταθεροποίηση

Τὸ δεύτερο βῆμα εἶναι ἡ σταθεροποίηση. Ἡ σταθεροποίηση στὴ νέα αὐτὴ προοπτικὴ ἀλλάζει ὅλες τὶς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐρχεται μία νέα κοσμοθέαση: ὁ συνάνθρωπος εἶναι συνοδοιπόρος μὲ κοινούς στόχους, δὲν εἶναι ἐκεῖνος πού ὑπονομεύει, ἀλλὰ αὐτὸς πού βοηθάει, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὸν στηρίξω στὴν πραγματικὴ του ἀνάγκη. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀπόμακρος, ἀλλὰ εἶναι ἐδῶ καὶ συντροφεύει τὸν ἄνθρωπο, ὅπως λέγει καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ, «προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶ, ἵνα μὴ σαλευθῶ» (15ος ψαλμός). Ὁ ἄνθρωπος ἀλλάζει ριζικά, ἔχει ἄλλη θέαση τοῦ ἴδιου του τοῦ ἑαυτοῦ, διότι πλέον βλέπει τὸν συνάνθρωπο καὶ τὸν

Θεὸ διαφορετικά. Ἡ ἀλλαγὴ πού ἔχει προκύψει, εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς δίνει περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος προσφέρει στὸν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος, πλέον, βλέπει τὴν ἀλήθεια μὲ τὰ δικά του μάτια. Τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα ἔχει πλέον σχηματισθεῖ μέσα του. Δὲν ἔχει ἐξαρτήσεις, δὲν εἶναι ἐτερόφωτος, λάμπει ἀπὸ μόνος του, ἡγεῖται, ἀνοίγει δρόμο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, μιλάει ἀπὸ τὴν καρδιά του, κηρύττει μὲ τὰ μάτια του, διδάσκει μὲ τὴ σιωπὴ του.

Αὐτὰ εἶναι τὰ δύο βήματα πού θὰ πρότεινα, ὥστε νὰ ἐνεργοποιηθεῖ τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα στὴν καρδιά τοῦ καθενός. Τὸ ἓνα εἶναι ἡ ἀπόφαση καὶ τὸ δεύτερο ἡ σταθεροποίησις στὴ νέα προοπτικὴ, στὴ νέα κοσμοθέαση, μέσα ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση μὲ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁρθόδοξο Φρόνημα καὶ

Ἐθνικὴ Αὐτοσυνειδησία

Ἐπιπρόσθετα, μία ἄλλη πτυχὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Φρονήματος εἶναι καὶ τὸ πῶς ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἐθνικὴ μας Αὐτοσυνειδησία. Ἡ ἱστορία μας, ἡ παράδοσή μας ἔχει ζυμώσει τὸν Ἕλληνα Ῥωμιο καὶ τὴν ἱστορικὴ του ὑπαρξὴ μὲ τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ ἀκόλουθο σύντομο παράδειγμα εἶναι διαφωτιστικὸ γιὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὶ ἀκριβῶς ἐννοῶ. Στὸ πολεμικὸ θωρηκτὸ πλοῖο «Ἀβέρωφ», λίγο πρὶν τὴν ναυμαχία τῆς Ἑλλης τὸ 1912 καὶ λίγο πρὶν τὴν ἀπελευθέρωση ὅλου τοῦ Αἰγαίου, ἓνας ὑποκελευστὴς ὀνόματι Σκόδρας, πού ὑπηρετοῦσε μέσα στὸ πλοῖο, εἶδε σχηματισμένο στὸ πλάι ἐνὸς κουβᾶ μὲ γράσο, πού χρησιμοποιοῦσε γιὰ τὴ λίπανση τῶν πυροβόλων, τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἐντρομος τὸ ἔδειξε στὸν εὐλαβῆ πλοίαρχο Κουντουριώτη. Ἐκεῖνος, στὴ συνέχεια, κάλεσε ὅλο τὸ πλήρωμα στὸ κατάστρωμα καὶ τοὺς ἀνακοίνωσε τὰ ἑξῆς: «Ὁ Θεὸς ἔδειξε τὸ σημεῖο Του, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας. Στὴν ἐπόμενη ναυμαχία θὰ κερδίσουμε», ὅπως καὶ ἔγινε. Ἡ νικηφόρος ναυμαχία τῆς Ἑλλης ἦταν ἐκείνη πού κλείδωσε τοὺς Τούρκους στὰ στενὰ τῶν Δαρδανελίων. Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι ἡ συμμαχία τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ ἀποτελοῦσε τὸ ζητούμενο καὶ τὴν κινητήριον δύναμη τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μας ἀγωνισαμένων, γεγονὸς πού δηλώνει ὅτι τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα εἶναι ταυτισμένο καὶ μὲ τὸ Ἐθνικὸ μας Φρόνημα.

Ὁρθόδοξο Φρόνημα καὶ σύγχρονοι θεσμοί

Ἐὰν Κυβέρνηση, πολιτειακοὶ θεσμοὶ καὶ πολιτειακοὶ παράγοντες ὁμοιάζουν στὸν ναύαρχο Κουντουριώτη ὡς πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνη του στὴν θεία Πρόνοια τότε δὲν πρέπει νὰ φοβόμαστε τίποτα. Ὑπάρχει ἡ δυνατότητα γιὰ ὀρθὴ διακυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος σήμερα, ἀρκεῖ οἱ ἄνθρωποι πού θὰ σηκώσουν στὴν πλάτη τους τὸ βαρὺ φορτίο νὰ μετέχουν τοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας Φρονήματος. Θέσεις ὅπως ὅτι εἴμαστε πολυπολιτισμικὴ χώρα, ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα τὸ ἐλεύθερο πού ἔχει δοθεῖ στὴν δημογραφικὴ ἀλλοίωση τῆς πατρίδας μας, συνιστοῦν ἐθνικὰ ἐγκλήματα. Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀρκετὰ ἔχουν προκαλέσει, τὸν τελευταῖο καιρὸ, τὴν ἀρχὴ μίας ἐσωτερικῆς, ἀθόρυβης ἐπανάστασης, ἡ ὁποία θέλει στὴν ἐξουσία ἀνθρώπους

έμφορούμενους από τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα, πὺν νὰ κυβερνοῦν ὡς Ἕλληνες καὶ ὄχι ὡς φερέφωνα τῆς δύσης, τὰ ὁποῖα ἀλλοιώνουν καὶ διαστρεβλώνουν ἀκόμα καὶ αὐτὴν τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. Ὁ λαὸς μας θέλει ἡγέτες πὺν νὰ μποροῦν νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ βιολογία στὸν ἄνθρωπο δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἄλλο φύλο πέραν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ. Ἀραγε, ἂν μετὰ ἀπὸ 100 ἢ 200 χρόνια ἀνακαλύψουν τὰ ὅσα μου οἱ ἀρχαιολόγοι, τί πιστεύετε ὅτι θὰ ποῦν; Θὰ ποῦν ὅτι τὰ ὅσα ἀνήκουν σὲ ἄντρα ἢ σὲ γυναῖκα; Προφανῶς θὰ ποῦν ὅτι ἀνήκουν σὲ ἄντρα καὶ τὸ γνωρίζουν πολὺ καλά. Ὑπάρχει περίπτωση νὰ ποῦν ὅτι τὰ ὅσα ἀνήκουν σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ 185 φύλα; Βλέπουμε πόσο ἀναγκαῖο εἶναι νὰ μᾶς κυβερνοῦν ἄνθρωποι μὲ Ὁρθόδοξο Φρόνημα -πὺν δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ, ὅπως εἶπα καὶ στὴν ἀρχή, ἄνθρωποι μὲ φυσιολογικὴ ζωὴ στὴν ἐπὶ γῆς παρουσία τους- καὶ σὲ αὐτοὺς νὰ προσβλέπουμε.

Ἀνάγκη Ὁρθοδόξου Φρονήματος στὴν Ἐκκλησία

Κάτι ἀνάλογο ἰσχύει καὶ στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Καθὼς ἡ Ἐκκλησία καλεῖται στὴ σημερινὴ ἐποχὴ νὰ ἀντισταθεῖ σὲ ἀπειλὲς καὶ νὰ ἐπιλύσει σύγχρονα προβλήματα, χρειάζεται τοὺς κατάλληλους ἀνθρώπους. ἀνθρώπους πὺν νὰ βγάλουν, «ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτῶν, τὰ ἀγαθὰ», νὰ ἐναρμονίζουν τὴ ζωὴ τους μὲ τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ σκέφτονται σύμφωνα μὲ τὴν ἀγιοπατερικὴ παρακαταθήκη.

Σύγχρονα προβλήματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ Ὁρθόδοξο Φρόνημα:

α) Ὁ Οἰκουμενισμός

Ἔνα πρόβλημα μὲ τὸ ὁποῖο ἔρχεται ἀντιμέτωπη ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὁ Οἰκουμενισμός, ὡς γνωστόν, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μὲ μία λογικὴ πὺν δὲν εἶχε ὑπάρξει ποτὲ στὸ παρελθὸν πρὶν τὴν ἐμφάνισή του. Εἶναι μιὰ νέα ιδεολογία καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ἀκόμα καὶ οἱ ἔνθερμοι ὑποστηρικτές του. Αὐτοὶ ὑποστηρίζουν τὴν θεωρία ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι ἓνα κίνημα πὺν ἐπιδιώκει τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανικῶν δογμάτων μέσα ἀπὸ τὸν διάλογο. Λογικά, μετὰ ἀπὸ τόσες δεκαετίες θὰ ἔπρεπε ἤδη νὰ ὑπῆρχε σήμερα κάποιον θετικὸ καὶ θεάρεστο ἀποτέλεσμα, ἀντιληπτὸ ἀπὸ ὅλους μας. Ὡστόσο, αὐτό, ἐπὶ τῆς οὐσίας, δὲν συμβαίνει. Πρὸς τί αὐτό; Μήπως εἶναι, ἐπιτέλους, καιρὸς γιὰ τὸν ἀναγκαῖο προβληματισμό; Μήπως ἔφθασε, πλέον, ἡ ὥρα τῆς κατανόησης ὅτι οἱ συμπροσευχές μὲ ἑτεροδόξους καὶ οἱ ἄστοχοι διάλογοι δίχως προοπτικὴ μετανόιας τοὺς στεροῦν, στὴν πραγματικότητα, τὴν πιθανότητα νὰ δοῦν τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινό; Ἡ δύναμη τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἀφάνταστα μεγάλη. Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔχει τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξισωθεῖ μὲ διδασκαλίες ἀλλότριες καὶ νὰ ἀναμειχθεῖ μὲ τὸ ψεῦδος γιὰ νὰ φέρει τὴν εὐλογημένη ἀνατροπὴ. Μπορεῖ μὲ μόνη τὴν λάμψη τοῦ ἀγιοπνευματικοῦ βιώματος νὰ προσελκύσει ψυχές καλοπροαίρετες. Τὴν λάμψη αὐτὴ ἐξέπεμπε ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Ἱερὸς Φῶτιος, ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἄξιους μιμητὲς τῶν ὁποίων χρειάζομαστε καὶ σήμερα.

β) Ὁ διαχωρισμὸς νέου καὶ παλαιοῦ ἡμερολογίου

Ἔνα ἀκόμη σοβαρὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο ἐδῶ καὶ 101 χρόνια ταλανίζει τὴν Ἐκκλησία, εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τῶν ὀρθοδόξων σὲ νεσημερολογίτες καὶ παλαιοσημερολογίτες. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου τὸ 1924, τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα ἐκφράστηκε μὲσὺ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν ἐξῆς φράση: «Μᾶς φράγκεψαν». Ἀντιλήφθηκαν οἱ πρόγονοί μας ὅτι ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμιση ἀποτελοῦσε ἐντολὴ τῆς δύσεως. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο εἰσήχθη, εἶδαν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ κάτι καλὸ. Πῶς εἰσήχθη; Αὐταρχικά. Μία βίαιη ἀλλαγὴ, μία ἀλλαγὴ ὑποχρεωτικὴ, μία ἀλλαγὴ πὺν ἀπαξιώνει μεγάλη μερίδα χριστιανῶν, μία ἀλλαγὴ πὺν φέρνει κυρίως ἀναστάτωση καὶ διαχωρισμὸ παρὰ ἐνότητα, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καρπὸς Ὁρθοδόξου Φρονήματος. Τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα ἐνώνει, φέρνει καταλλαγὴ καὶ ἀγάπη. Κάτι τέτοιο δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα, καθὼς -ἐκατέρωθεν- φωνές ἀνθρώπων ὁμοίων μὲ ἄδεια βαρέλια πὺν μόνο θόρυβο προξενοῦν, προσποιούμενες ἀποκλειστικότητα αὐθεντίας, ἐξυπηρετῶντας ἰδιοτέλειες καὶ σχηματίζοντας φατρίες, ἐνσπεύρουν διχόνοια, μὴν ἔχοντας, φυσικά, καμία σχέση μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Οἱ φορεῖς τοῦ Ὁρθοδόξου Φρονήματος ὡς ἐλπίδα ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων

Αὐτό, ὅμως, πὺν παρηγορεῖ, εἶναι ὅτι ὑπάρχουν καὶ φωνές ἀπὸ προσωπικότητες πὺν βιώνουν τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας. Αὐτὲς οἱ προσωπικότητες εἶναι πὺν μποροῦν νὰ φέρουν -ἀργὰ ἢ γρήγορα- τὴν κατὰ Θεὸν ἀνατροπὴ πρὸς τὰ καλότερα. Νὰ παρακαλοῦμε, λοιπόν, τὸν Θεὸ οἱ φωνές τῶν ἀληθῶς ὀρθοδόξων νὰ εἰσακουσθοῦν καὶ ποτὲ νὰ μὴν πάψουν νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὄφελος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως ποτὲ δὲν ἔπαψε ὁ Ἅγιός μας Χρυσόστομος, ὁ Νέος Ὁμολογητής. Ὁ Ἅγιος Πρόεδρος εἶχε ὡς ὄραμά του τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ὀρίζουν διαχρονικά οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Αὐτὸ πὺν δύναται νὰ ἐκπληρώσει τὸ ὄραμά του εἶναι τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα τοῦ ἐν ἐπιγνώσει ἀμαρτωλοῦ, μὲ διάκριση καὶ ἀγάπη, μὲ ἀφοσίωση πρὸς τὴν ἐνότητα ἐν ἀληθείᾳ, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ μὲ τὴν ἐπιστάσια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε μὲ τὴν ψυχὴ στραμμένη στὸν λόγο τοῦ Ἀρχαγγέλου: «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου!». Ἄς σταθοῦμε καὶ ἄς προσέξουμε. Ἄς κάνουμε τὸν ἀπολογισμό μας καὶ ἄς κοιτάξουμε τὸ μέλλον. Πετύχαμε τοὺς στόχους μας; Καταλάβαμε ποτὲ ποιοὶ ἦταν αὐτοὶ οἱ στόχοι; Τὸ χάσμα πὺν ὑφίσταται μόνον πόνο προκαλεῖ στοὺς εὐσυνειδητοὺς. Γιὰ αὐτό, πρέπει, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, νὰ γεφυρωθεῖ. Ὀφείλουμε στὰ παιδιά μας νὰ παραδώσουμε μιὰ κατάσταση πὺν δυνατὴ ἀπὸ αὐτὴν πὺν παραλάβαμε. Πέρασαν 100 χρόνια. Πόσα ἀκόμη θέλουμε νὰ περάσουν;

Ἐπίλογος

Ἀδελφοί μου, ἄς ἀναλογιστοῦμε τὴ σημασία τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Εἶναι μιὰ ἡμέρα γιὰ ψυχικὴ ἐνδοσκόπηση, γιὰ πνευματικὴ κάθαρση καὶ γιὰ ἀνανέωση τῶν δεσμῶν πὺν μᾶς ἐνώνουν ὡς κοινότητα, ὡς Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ. Ὅταν ἡ καρδιά μας γε-

μίζει με την αγάπη του Θεού, κάθε δυσκολία φαίνεται να υποχωρεί και ο δρόμος προς το φως ανοίγει με αληθινή χαρά και ελπίδα. Μέσα από αυτήν την πνευματική διαδικασία, μέσα από την ενέργεια του Ὁρθόδοξου Φρονήματος, μαθαίνουμε πώς η Ὁρθοδοξία δεν είναι απλώς μία θρησκεία, αλλά η ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια, ένας τρόπος ζωής που ενσωματώνει τις πιο βαθιές αξίες της ἀνθρώπινης ύπαρξης.

Εἶναι κατανοητό πώς οἱ προκλήσεις τοῦ σήμερα δεν εἶναι καινούργιες, ἀλλὰ πάντα ὑπῆρχε ἡ ἀνάγκη γιὰ μιὰ βαθύτερη πνευματική προσέγγιση στὴ ζωὴ. Ἡ ὀρθόδοξη παράδοσή μας ἔχει ἀποδείξει ὅτι, παρὰ τις ἀντιξοότητες, ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του τὴν δύναμη νὰ ἀνταπεξέλθει, ὅταν προσφύγει μὲ πίστη στὸν ἀληθινὸ Θεὸ πὺν ὑπηρετεῖ. Ἡ δύναμη αὐτῆς τῆς μετὰ πίστεως προσφυγῆς καὶ δέησης πρὸς τὸν Τριαδικὸ Θεὸ εἶναι ἐκείνη πὺν μπορεῖ νὰ μεταμορφώσει τις σκοτεινότερες στιγμὲς σὲ περιόδους ἐσωτερικῆς ἀναγέννησης.

Ἡ πρόκληση ἀλλὰ καὶ πρόσκληση πὺν μᾶς δίνεται σήμερα εἶναι νὰ ἀναλογιστοῦμε πὺς μπορούμε νὰ ἐνδυθούμε τὸ Ὁρθόδοξο Φρόνημα, αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἔφεραν οἱ Ἅγιοί μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κερδίσουν τὸν

στέφανο τῆς ζωῆς. Ὀφείλουμε νὰ κατανοήσουμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα σύνολο τελετουργιῶν καὶ παραδόσεων, ἀλλὰ ἓνας ζωντανὸς τρόπος ζωῆς πὺν μᾶς ἐνώνει μὲ τὸ θεϊκὸ καὶ μᾶς κάνει νὰ συνειδητοποιοῦμε τὴν ἀξία τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ἡ ἴδια εἶναι ὁ φάρος πὺν μᾶς ὁδηγεῖ σὲ μιὰ ζωὴ γεμάτη νόημα καὶ ἀληθινὴ εὐτυχία, παρὰ τις ἐξωτερικὲς δυσκολίες. Ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ σκιὲς τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀβεβαιότητος ἐπιτείνονται, ἃς θυμόμαστε ὅτι μὲ τὴν βίωση τῆς Ὁρθοδοξίας ἔρχεται τὸ φῶς, νικᾷ τὸ σκοτάδι καὶ μᾶς ὁδηγεῖ στὸν Ἀληθινὸ Θεό. Ὅταν ἐμεῖς ἀλλάξουμε ἐσωτερικὰ καὶ γίνουμε μάρτυρες τοῦ θείου φωτός, θὰ ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ ἀλλάξουμε καὶ τὴν κοινωνία πὺν ζοῦμε, νὰ ἐνώσουμε αὐτὸ πὺν δὲν μπορεῖ νὰ συμφιλιωθεῖ, νὰ ἀνεβάσουμε τὴν καρδιά μας στὸν οὐρανὸ καὶ νὰ κατεβάσουμε τὸν Θεὸ στὴ γῆ. Ὁρθόδοξο Φρόνημα μᾶς χρειάζεται. Ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Εὐχομαι αὐτὴ ἡ Σαρακοστή νὰ φέρει ἐλπίδα ἀπὸ τὰ ἀνέλπιστα καὶ νὰ ἐμπνεύσει Φρόνημα Ὁρθόδοξο σὲ κάθε χριστιανὸ πὺν κλίνει γόνυ καρδίας μπροστὰ στὴν μεγαλωσύνη τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ πὺν ὑπηρετοῦμε. Καλὴ σαρακοστή!

Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν προσοχή σας.

Σχετικά με την έκθεση βλασφημιών «έργων τέχνης» στην Εθνικὴ Πινακοθήκη

Θόρυβος ξεσηκώθηκε ἀπὸ κάποια «ἔργα τέχνης» πὺν ἐκτίθονταν στὴν «Εθνικὴ» Πινακοθήκη, με βλάσφημες καὶ αποκρουστικὲς ἀπεικονίσεις Ἱερῶν προσώπων τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεώς μας! Οἱ ἐν λόγῳ «καλλιτέχνες» – «δημιουργοί» ἐπέλεξαν (ὅπως πάντα) τὰ θέματα τους γιὰ νὰ αποτύπωσουν, ὅπως εἶπαν τὴν «ἀληθοφάνεια τοῦ τερατώδους, τὴν πειστικότητα τοῦ παράλογου καὶ τὴν ἔλξη τοῦ ἀποτρόπαιου», ἀνάμεσα στα ἱερὰ πρόσωπα τῆς Χριστιανικῆς μας πίστεως. Ἀσφαλῶς δὲν διανοήθηκαν νὰ ἐπιλέξουν θέματα ἀπὸ πρόσωπα πὺν θεωροῦν ἱερὰ οἱ μωαμεθανοὶ ἢ ἄλλοι ἀλλόθρησκοι ἢ τὰ «Ἱερὰ Τέρατα» τῆς πολιτικῆς, ὅπως ὁ ἀνθέλληνας Κάρολος Μαρξ, ἢ οἱ αἰμοσταγεῖς Λένιν, Στάλιν ἢ Μάο! Διότι, προφανῶς, οἱ ἀντιδράσεις ἀπὸ τους ἀντιδρώντες («ακτιβιστές» ονομάζονται, στις περιπτώσεις αὐτές) δὲν θὰ ἦταν ἀπλὴ θραύση υαλοπινάκων, ἀλλὰ διαδηλώσεις, πυρ καὶ καταστροφή.

Στην πάλαι ποτὲ Ὁρθόδοξη Ελλάδα μας, ἡ προστασία τῆς τιμῆς καὶ τῆς υπολήψεως τῶν πολιτῶν προστατεύεται. Ἡ προσβολὴ μνήμης τεθνεώτων ἐπίσης διώκεται ποινικῶς. Ἡ προσβολή, ὅμως, τῶν Ἱερῶν καὶ Οσίων τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως χαρακτηρίζεται «ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως»! Ἐκφράζουμε τὸν ἀποτροπιασμό μας καὶ τὴν λύπη μας γιὰ αὐτό!

26-02/11-03-2025

Συνοδικὴ Επιτροπὴ Τύπου τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ελλάδος



Ἀρχιερατικὴ περιοδεία εἰς Ὠκεανίαν

Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς Δημητριάδος κ. Φώτιος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐπεσκέφθησαν ὁμοῦ πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὰς Ἑνορίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς Αὐστραλίαν καὶ Ν. Ζηλανδίαν.

Ἀμφότεροι οἱ Ἀρχιερεῖς ἀφίχθησαν εἰς Μελβούρνην τὴν Τετάρτην, 07/20-11-2024. Τὴν ἐπομένην, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς Bentleigh, ἐνῶ κατὰ τὴν Παρασκευὴν, 09/22-11-2024, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐγένοντο διὰ πρώτην φορὰν ἐν

Μελβούρνη δύο παράλληλοι Αρχιερατικοί Θεϊαί Λειτουργίαι: ὑπὸ μὲν τοῦ Σεβασμ. Δημητριάδος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Παύλου Hawthorn καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μεθώνης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γρηγορίου. Εἰς τὰς Λειτουργίας προσήλθον ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἄρτι ἀποτειχισθέντων ἐκ τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας πρὸς συζήτησιν καὶ ἐνημέρωσιν, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ἐμυρώθησαν κατὰ τὰς ἐπομένους ἡμέρας.

Τὸ Σάββατον, 10/23-11-2024, ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐλειτούργησεν εἰς τὴν ρωσόφωνον ἐνορίαν τῆς Ἀγίας Σκέπης εἰς τὸ Γιάραβιλ Μελβούρνης καὶ ἀκολούθως τὴν Κυριακὴν, 11/24-11-2024, εἰς τὴν ἀγγλόφωνον Ἱεραποστολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μελβούρνης, ἐνῶ ὁ Σεβασμ. Μεθώνης εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Παύλου.

Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον ἐτελέσθη τὴν Τρίτην, 13/26-11-2024, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν κατάμεστον Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γρηγορίου, συλλειτουργούντων ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἀπάντων τῶν ἐν Μελβούρνη Κληρικῶν, ἥτοι τοῦ Αἰδес. Πρεσβυτέρου π. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, τῶν Πανοσ. Ἱερομονάχων π. Θεοφίλου Δελλαπόρτα καὶ π. Ἰωάννου Ψάρη καὶ τοῦ Εὐλαβεστάτου Διακόνου π. Σπυρίδωνος Takla.



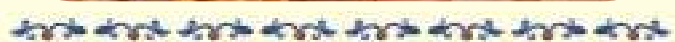
Ἐν συνεχείᾳ, ὁ μὲν Σεβασμ. Δημητριάδος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ π. Θεοφίλου, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀδελαιδα διὰ νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπανέναρξιν τῆς τελέσεως λειτουργιῶν εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἀγίας Μαρίνης Dublin, ἐνῶ ὁ Σεβασμ. Μεθώνης ἐπεσκέφθη τὸ Brisbane. Εἰς τὸ Brisbane μετέβη τὴν Παρασκευὴν 16/29-11-2024 καὶ ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος κ. Φώτιος πρὸς συνάντησιν τοῦ Σεβασμ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου. Οἱ δύο Ἀρχιερεῖς ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἐπίσκοπον Χριστοφόρον τῶν Ἑλευθέρων Σέρβων εἰς Brisbane. Ἐκεῖ συνελειτούργησαν τὴν Κυριακὴν, 18-11/01-12-2024.

Τὴν ἐπομένην, μετέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὴν Ν. Ζηλανδίαν ἐνθα τὴν Τρίτην, 20-11/03-12-2024, ἐτέλεσαν τὰ θυρανοίξια εἰς Παρεκκλήσιον ἀνεγερθὲν ὑπὸ οἰκογενείας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῶν Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου Κολουμβάνου. Εἰς τὸ παρεκκλήσιον ἐλειτούργησεν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου (21-11/04-12-2024) ὁ Σεβασμ. Μεθώνης, τελέσας καὶ τὴν πρώτην πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὅστις θὰ ἀποτελῇ πλέον τὸν χώρον λατρείας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Νοτίου Νήσου τῆς

Ν. Ζηλανδίας.

Κατόπιν ἐπεσκέφθησαν τὸ Σύδνεϋ, ὅπου τὴν Κυριακὴν 25-11/08-12-2024 συνελειτούργησαν, ὁμοῦ μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων π. Ἀναστασίου Βενέτη καὶ π. Νεμποῖσα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐχειροθέτησε Πνευματικὸν τὸν π. Ἀναστάσιον διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ἐκεῖ πστοὺς.

Τέλος δέ, ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος τὴν Δευτέραν 13/16-12-2024 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.



Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Ἀχαρναῖς τῆς Πάρνηθος

Τὴν 15ῃ Ἰανουαρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἡ Ἐκκλησία μας, μαζὶ μὲ τοὺς Ὁσίους Παῦλο τὸν Θηβαῖο καὶ Ἰωάννη τὸν Καλυβίτη, ἐώρτασε καὶ μία ἄλλη σύγχρονή μας μεγάλη Ὁσιακὴ καὶ Ὁμολογιακὴ Μορφή: τὸν Ὁσιο Ἱερωνύμο, τὸν ἐν Ἀχαρναῖς τῆς Πάρνηθος, τοῦ ἐκ Κρήτης καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀσκήσαντος († 15.1.1943).

Ἡ ἐφετινὴ Μνήμη τοῦ Ἀγίου εἶχε ἰδιαίτερη λαμπρότητα, ἐφ' ὅσον ἐτιμήθη γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀφ' ὅτου ἐτελέσθη ἡ Ἀγιοκατάταξις τοῦ Ὁσίου Γέροντος τὸ Σάββατον 26ην Μαΐου 2024 ἐκ. ἡμ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ τὴν ὁποίαν ἱδρυσεν, προκειμένου ἡ τιμὴ Αὐτοῦ καὶ ἡ ἐξαίτησις τῶν ἁγίων του πρεσβειῶν διαδοθῇ στοὺς ἀπανταχοῦ πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς.

Ἐτελέσθη πλήρης Πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία καὶ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας πρὸς Τρίτην, τῆς ὁποίας προῖστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός. Συμμετείχαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, οἱ Αἰδεσιμώτατοι π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ π. Γεώργιος Τριανταφύλλου, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης καὶ Ὑποδιάκονοι.



Ἐψάλη ἡ πλήρης Ἀισματική Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου, τὴν ὁποίαν εἶχε συντάξει, Χάριτι Θεία, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Κυπριανός.

Ἡ Εὐλόγλυπτος Λάρναξ τῶν τιμίων Λειψάνων καὶ ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ Νέου, ἐσκόρπιζαν εἰς ἅπαντας τὴν εὐωδιάσουζα χάρι τοῦ ἐορταζομένου Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ταῖς τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, λήσων καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τὴν Τετάρτη, 30-01/12-02-2024, ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πανηγύρισαν Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν πόλιν τῆς Κορίνθου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Εὐαγγέλου καὶ τοῦ διακόνου π. Θεοκλήτου.



Στὴν συμπρωτεύουσα, τὴν Θεσσαλονίκη, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, καθὼς καὶ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου, προέστη τῆς Πανηγύρεως τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.



Στὴν πόλιν τῆς Δράμας πανηγύρισε ὁ Καθεδρικός Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Ἀνήμερα στὸν Ὅρθρο καὶ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων

καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου καθὼς καὶ κληρικῶν. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμβρόσιος τέλεσε τὴν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ εὐλαβοῦς ἑγγαμου νέου κ. Ἀριστείδη Μαχαίριδη.



Τέλος δέ ἐόρτασε καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν Ἐλασσόνα, ὅπου τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς παραμονῆς καὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης.



Ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Σχολείου "Ἅγιος Βασίλειος" στὸ Κογκό

Προχωράει ἡ κατασκευὴ τριῶν νέων αἰθουσῶν στὸ Σχολεῖο τῆς Ἐκκλησίας μας "Ὁ Ἅγιος Βασίλειος" στὴν Κανάγκα τοῦ Κογκό. Κάθε βοήθεια εἶναι δεκτή, ὥστε νὰ εἶναι τὸ κτίριο ἑτοιμὸ γιὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους τὸν Σεπτέμβριο. Οἱ προσφορὲς μποροῦν νὰ δοθοῦν στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ στὸν τραπεζικὸ λογαριασμὸ GR0301100400000004029602812, με τὴν ἑνδειξη: Γιὰ τὸ Σχολεῖο τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.



Έορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου

Τὸ Σάββατο, 2/15-02-2025, ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, πανηγύρισαν Ναοὶ καὶ Μονὲς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὸν Ἱερό Ναὸ Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς ἀφ' ἑσπέρας στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας.



Ἀνήμερα δὲ πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικὸ συλλεῖτουργο προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ἱερέων καὶ διακόνων.



Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἀνήμερα τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Φλεβαριωτίσσης Σαλαμῖνος.



Στὸν Ἱερό Ναὸ Ὑπαπαντῆς Μαρκοπούλου Ἀττικῆς τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς παραμονῆς καὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.



Τέλος δὲ στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ Ὑπαπαντῆς στὸ Χορτοκόπι Παγγαίου Ὄρους Καβάλας τῆς ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ κλήρου.



Ὀνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου

Τὴν Τετάρτη, 6/19-2-2025, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου, τελέσθηκε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου στὸν Βόλο.

Προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος ἐόρταζε τὸ ὀνομαστήριό του, καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης καὶ Πρεσβύτεροι.

Θεῖο κήρυγμα ἐκφώνησε ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης, ἀναφερθεὶς στὸν Ἅγιο Φώτιο τὸν Μεγάλο καὶ ἐκφράσας εὐχὲς στὸν Σεβ/το Δημητριάδος κ. Φώτιο γιὰ θεία ἐνίσχυση στὸ σημαντικὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο του.

Εὐχὲς ἐξέφρασε καὶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικηφόρος Νάσσης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος ἔψαλε στὴν Θ. Λειτουργία. Ἀκολούθησε τράπεζα στὴν ἐνοριακὴ αἴθουσα.



+ Ἱερομόναχος Γρηγόριος Παξινὸς



Τὴν 31ην Δεκεμβρίου 2024/ 13ην Ἰανουαρίου 2025, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος Παξινὸς Ἀγιορείτης σὲ ἡλικία 91 ἐτῶν.

Ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1933 στὸ χωριὸ Πλαγιά Ξηρομέρου Αἰτωλοακαρνανίας. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, ἐκάφη Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γρηγορίου στὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ 1957.

Κατὰ τὸ ἔτος 1968, ὕστερα ἀπὸ πολλές προσπάθειες ὁμοῦ μετὰ ἐτέρων Πατέρων ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου τοῦ τότε Πατριάρχου Ἀθηναγόρου γιὰ λόγους πίστεως, ἀνεχώρησε μετὰ ἄλλων Πατέρων ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας του καὶ ἐνετάχθη στὸ Κίνημα τῶν Ζηλωτῶν.

Ἐν ἔτει 1983 ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Προεσβύτερος ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Αὐξεντίου καὶ ἀνέλαβε προσωρινά ἐφημεριακὰ καθήκοντα στὸ Παράρτημα «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» Στυλίδος καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίας Σκέπης στὰ Πετράλωνα Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ διηκόνησε ἕως τὸ 2008, ὁπότε καὶ ἐπανῆλθε πλέον μόνιμα στὸ Ἅγιον Ὅρος, στὸ Κελλίον Ἀγίας Τριάδος τῆς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας.

+ Προεσβύτερος Προκόπιος Μπούτσης



Τὴν Τρίτη, 5/18-02-2025, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ μακαριστὸς Προεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας μας, π. Προκόπιος Μπούτσης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας.

Ὁ ἐκλιπὼν γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1946, γόνος ἀξίων γονέων, ἀνετράφη ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, ἄξιος οἰκογενειάρχης μὲ στήριγμα τὴν Προεσβυτέρα καὶ τὰ τέκνα του, ἐπορεύθη στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ῥπήρξε ἐνεργὸ μέλος τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνας ὅπου μὲ αὐταπάρνηση ἐξυπηρετοῦσε πάσης φύσεως ἀνάγκες τοῦ Ναοῦ εἴτε ὡς ἀπλὸς διακονητὴς εἴτε ὡς ἐνεργὸ μέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἔτος 2012 ἔλαβε τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης στὸν Καθεδρικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸν δεῦτερο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνας ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου.

Ῥπήρξε φιλομαθής, φιλακόλουθος καὶ ἱεροπρεπής. Τὰ τελευταῖα ἔτη διηκόνησε ὡς ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης Πειραιῶς.+

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐψάλη στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνας προεξάρχοντος

τοῦ Σεβασμιωτάτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ τοπικοῦ κλήρου, ἐνῶ ἡ ταφὴ πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀνδρῶα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἀντωνίου Σαλαμίνας.



Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία!

Ἑορτὴ Ἀγίων Θεοδώρων στὴν Πάρο



Μὲ μοναστηριακὴ τάξη ἐορτάστηκε ἡ ἐτήσια Σύναξη τῶν Ἀγίων Μεγαλομαρτύρων Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ στὴν νῆσο Πάρο, κτίτωρ τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ὁ μακαριστὸς π. Μᾶρκος Χανιώτης.

Σεπτῇ εὐλογίᾳ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῶν Κυκλάδων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Στυλιανός.

Πλήθος πιστῶν κατέκλυσε τὸ κυκλαδίτικο Μοναστήρι. Παρέστη καὶ ὁ Δήμαρχος Πάρου κ. Κωνσταντῖνος Μπίζας μετὰ μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ ὁ πρῶην Δήμαρχος κ. Μᾶρκος Κωβαῖος.



Ἡ Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς Γερόντισσας Νυμφοδώρας, παρέθεσε τράπεζα πρὸς ὅλους τοὺς προσελθόντας πανηγυριστάς.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 75ον Τεύχος 1044 Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2025. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδό-
της: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος.
Διευθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ
φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.
com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διευθύνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου
Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR0301100400000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ
(BIC): ETHNGRAA